Вечар паэзіі Надзеі Артымовіч

Вялікай нечаканасьцю для знаўцаў і аматараў паэзіі быў літаратурны вечар Надзеі Артымовіч, які адбыўся 8 сьнежня 1976 г. у варшаўскім клюбе БГКТ. І ня толькі таму, што гэта быў першы аўтарскі вечар паэтэсы, а ў першую чаргу дзякуючы новым, арыгінальным творчым якасьцям, якія прадэманстравала Надзея Артымовіч.

Сярод іх асаблівай увагі заслугоўваюць ня вымушаныя пагоняй за модай сучасная форма і стыль паэтычных твораў, а таксама нячаста сустраканы на нашым літаратурным палетку іх глыбокі філязофскі зьмест. Паэзія Надзеі Артымовіч — гэта перш за ўсё шматгранны сьвет яе ўнутраных перажываньняў і роздумаў, так характэрных і тыповых для сучаснай індустрыяльнай эпохі. У такім пляне творчасьць паэтэсы ў ніякай меры не грашыць суб'ектыўнасьцю: яна ўнівэрсальная, паколькі адлюстроўвае ўнутраны сьвет заблытаных у вялікіх гарадох выхадцаў ня толькі зь Беластоцкага краю.

Няма ў паэзіі Надзеі Артымовіч імкненьня да актыўнага ўзьдзеяньня на чытача, на авалоданьне яго пачуцьцямі, думкамі. Сьведчыць аб гэтым эмацыянальная ўстрыманасьць і адсутнасьць назойлівых кропак над "і" ў галіне зьместу. Ніякі верш паэтэсы ня ёсьць гатовым прадуктам, які прызначаецца для беспасярэдняй і лёгкай кансумпцыі. Тым ня менш, а можа, якраз таму ўспрымаюцца яны з зацікаўленьнем, выклікаюць уражаньне інтэлектуальнай ненасытнасьці і вымушаюць чытача задумоўвацца. Гэтыя якасьці ствараюць камунікацыйнасьць твораў паэтэсы.

Адзін зь першых вершаў Надзеі Артымовіч пад загалоўкам "Думка" быў надрукаваны на ніваўскай "Літаратурнай старонцы" ў 1970 годзе. Наступныя гады прынесьлі на яе творчым шляху далейшыя здабыткі. Не зьмяніўся толькі асноўны напрамак яе творчасьці, якім пасьлядоўна была паэзія роздуму.

Друкуецца паводле: Ніва. 1977. 9 студзеня.